

14877

1729, 25

28

FACULTATIS JURIDICÆ
 IN ALMA AC PER-ANTIQUA HIERANA
 PRO-DECANVS
ERNESTVS TENZELL
 JCTVS

ELECTORALIS REGIMINIS CONSILIARIVS, JVDICII PROVINC. ERFORDIENSIS
 ASSESSOR, AC DICTÆ CIVITATIS CONSVL PRIMARIVS,

AD LECTIONEM CVRSORIAM
Super L. I. ff. de Scto Macedon.

HACQVE FINITA
 DISSERTATIONEM INAUGVRALEM
 DE

**DECRETO DISTRIBUTIONIS IN
 CONCVRSIBVS CREDITORVM
 NONNVLLIBI RECEPTO,**

NOBILI ET CLARISSIMO DOMINO
CHRISTIANO WILH. Claubart/

ELYSTRO-MONT. VARISCO,
 IN AVDITORIO JCTORVM MAJORI
 D. XXI. MARTII A. M DCC XXIX.

HABENDAS
 OMNIVM ORDINVM AVDITORES DECENTER INVITAT,
 ET
 OCCASIONE LEGIS IN ISTA LECTIONE
 EXPLICANDÆ

QVÆDAM
DE SCTO MACEDONIANO,
 VITÆ CVRRICVLO PRÆMITTIT.

ERFORDIÆ, Typis GROSCHIANIS, Acad. Typogr.

1729

Bligationes quanquam præstandi necessitatem involvant, uti ex ipsis Juris Naturalis principiis fatetur VLPPIANVS in *L. r. pr. ff. de Pact.* ita, ut nemo semel constitutæ obligationi absque alterius consensu renuntiare queat, tradentibus DIOCLET. & MAXIMIAN. in *L. 5. C. de O. et A. & L. 39.*

C. de Transact. sed potius ratio Pontificis in *C. 21. de R. I. in bro.* quod semel placuit, amplius displicere non potest, huc apprime quadret; attamen Jura non in omnibus eandem obligationem requirunt, sed pro diversitate subjecti diversam quoque obligationem introduxerunt, quod JCTi admodum concinne & eleganter, uti mihi videtur, per illam quam *pr. J. de Obligat.* tradiderunt definitionem, *Obligatio est Juris vinculum, quo necessitate adstringimur alicujus rei solvendæ, secundum Civitatis nostræ Jura,* in folle exhibuerunt, cujus effectus latissime sese per omnia Jurium tere capita diffundit. Probare hoc per vastum Juris oceanum laboris exigui foret, ni pagellarum angustia suaderet, unicum tantum hujus rei luculentum exemplum in medium producendum: Filii familias separantur in Jure à Patribus familias vid. *L. 4. ff. de his qui sui vel al. Jur. sunt.* ita ut diversum producat effectum patrum & filiorum familias obligatio, quod maxime post introductum & sancitum SCrum Macedonianum apparet, hoc enim filiorum familias obligationem, ratione mutui improbat, & exceptionem SCTi propositi suppeditat; dubium tamen maxime, an non ante introductum SCrum Macedon. exceptio quædam contra mutuum filiorum familias fuerit data; putat equidem RICHTER in *tr. de Contract. Diss. 2. Th. 5. lit. e.* ante introductum SCrum Macedon. filios familias

milias efficaciter potuisse conveniri, propter pecuniam
 mutuo acceptam, quod licet nullis corroboretur neque
 LL. neque antiquitatum fundamentis, & concluso huic,
 quod alias non opus fuisset SCTo Maced. si ante introdu-
 ctum hoc jam filiorumfamilias obligatio fuisset invalida,
 facillime obviari possit, quoniam plurima LL. ac Consti-
 tutiones, quorum fragmenta jam ante Juris nostri compi-
 latum corpus extiterunt, passim in veteribus Codicibus
 offenduntur, & repetita in Juris Justiniani corpore, sub
 alio titulo, vel emendatiores, vel auctiores, vel mutilata pro-
 dierunt, ita ut ex hoc argumentum concludens minime
 possit formari, tamen verosimile maxime videtur; sed po-
 sito jam ante introductum SCTum Macedon. filiosfam. po-
 tuisse efficaciter conveniri, tamen nemo unquam asseret, pa-
 rentes obligatos fuisse ullo tempore, debita à liberis contra-
 cta solvere, antiquissime enim receptum fuit illud tritum:
 Ne filius pro patre & Pater pro filio; quod & Summi Nu-
 minis in veteri testamento fuit estatutum, ne filii iniquita-
 tem parentum & parentes filiorum debeant ferre, *conf. rot.*
Tit. C. Ne filius pro patre & Pater pro filio. Cum itaque jam
 ante introductum SCTum Macedon. Parentes plane non
 obligabantur, nudaque obligatio ad filiosfamilias restri-
 cta esset, quæ per exceptionem SCTi hujus summtota, mi-
 rum est, cur SCTus Celeberr. Dn. BOEHMER in *Compend. ff. ad*
tit. de SCTo Macedon. §. 1. in fine asserat, Macedonianum
 SCTum privilegium liberorum dici non posse, sed in favo-
 rem parentum esse introductum, cum tamen parentes
 nunquam fuerint obligati, sed liberi; nisi solum putet, per
 consequentiam redundare in parentes solutionem debi-
 torum, à liberis contractorum, si vel hi debeant luere
 in corpore, quod non habeant in ære, & odiosum dehinc
 parentibus foret, quod creditoribus tandem de ipsorum he-
 reditate hæc pecunia mutuaticia solventur, vel etiam, quod
 patresfamilias facti, si tanquam filiosfamilias nihil in bonis
 habuissent, cogentur solvere, ut Patresfamilias, non ut
 filii familias, vel etiam favor ex sententia THEOPHILI §.
pen. Inst. Quod cum eo &c. posset oriri, quoniam pecunia sæ-
 pius à filiosfamilias luxu consumpta, ut hinc vitæ Paren-
 tum filiosfamilias, ære alieno preffi insidiarentur. Sed hæc
 omnia

omnia per indirectum & secundo in parentes redun-
dant, si enim genuinam privilegii hujus naturam conside-
ramus, primario beneficium est liberorum, ne hi, debita
temporibus, quibus sub patris potestate constituti, contra-
cta, etiam si postea patresfamilias facti, debeant solvere.
L. 1. ff. de SCto Maced. ex qua Lege simul ratio introducti SCti
apparet, quæ est odium feneratorum. Tantum autem ab-
est, ut hanc unicam causam introducti SCti asseramus, cum
unius rei plures possint esse causa, quemadmodum &
THEOPHILVS in *all. §. pen. Instit. Quod cum eo.* propter fi-
lium luxuriosè viventem, vitæque patris inhiantem intro-
ductum illud esse asserit, cum quo locus FACITI *Lib. XI.*
Annal. Cap. 13. eleganter conspirat. *Lege lata, sevitiæ Cre-*
ditorum coercuit, ne in mortem parentum pecunias filiorum
seniori darent. Quare & nimis præcoci Judicio Dres uti,
qui falso THEOPHILVM hanc causam subministrasse, ac
VLPANI in *L. 1. ff. de SCto Maced.* veriolem esse tradunt, in apri-
co est, cum utramque SCti introducti causam veram esse, ac
flare posse, neque inter se pugnare, rationes VLPANI in *LL.*
sequentibus de SCto Macedon. allata, sat clare demonstrent.
Maximopere tamen demirandum, cum SCra sint Jura à
Senatu Romano introducta, quibus alias magnum hono-
rem Consules Romani sibi conciliari existimabant, quando
denominatio abs nominibus eorum, qui illo anno senatui
præerant, desumeretur, uti exempla plurima occurrunt, in
VELLEJANO vid. *L. 2. §. 2. ff. ad SCtum Vellej.* TREBEL-
LIANO *L. 1. §. 1. ff. ad SCtum Trebell. §. 4. J. de Fideicommiss.*
hered. PEGASIANO *§. 5. Inst. eod.* ORPHITIANO *pr. J.*
de SCto. Orphit. & plura, excipiant tamen PAPIRIANVM,
quod in honorem POPYRII factum esse vulgo asseritur,
vid. GOTHOFREDVS de JENA *tr. de SCto Macedon. Sect. 1.*
Apbor. 3. hoc Macedonium SCtum nomen accepisse ab eo,
in cuius odium factum, improbo nempe feneratoro Ma-
cedone, referente VLPIANO in *L. 1. pr. ff. de SCto Macedon.*
Etiam ei, qui criteria Romana exacte callet, non alia ratio
hujus occurret, quam aut Consulem, sub quo Macedonia-
num est introductum, nomen aut fordidum, aut civibus
Romanis odiosissimum habuisse, aut servum, qui creditus
erat liber homo, tunc temporis consulatum gessisse, vel
etiam

simbo

88

etiam

etiam rem maxime veteribus invisam, Consulem tam vilis
 pendisse, tantoque odio habuisse, ut ne quidem dignam cen-
 feret nominis sui memoria donare, constat enim, veteribus
 usuras maxime fuisse odiosas, ita ut etiam, scænebre malum,
 ac feram beluam, appellaverint; conferantur ea quæ hac
 de re scribit TACITVS *Lib. VI. Annal. cap. 16. von Hagen in*
Tr. de Usuris Cap. 3. n. 24. SCrum autem hoc Macedonia-
 num non quodlibet mutuuum improbat, sed tantum illud,
 quod in pecunia numerata consistit, uti ipsa verba VL-
 PIANI in L. 3. ff. ad SCrum Maced. se habent: *Is autem solus*
SCrum offendit, qui pecuniam mutuam filio familias dedit, non
qui alias contraxit. Excipit tamen ipse VLPIANVS in sine hu-
 jus §. & L. 7. §. 3. eod. casum, ubi fraus Legis quaritur, &
 hunc etiam SCro comprehendi docet, quoniam SCrum
 alio modo foret frustraneum, & tæneratores mutuam pec-
 niam nunquam darent, ob prohibitionem Legis, bene ta-
 men alios cum filiisfamilias contractus celebrarent, ex
 quibus idem ac fere majus lucrum sperandum sit; ne-
 que etiam quemlibet filiofamilias mutuuum dantem, con-
 demnat SCrum ad amissionem debiti sui, sed solum illum,
 qui sciens, filiumfamilias quempiam esse, contra SCrum pec-
 uniam dedit, hinc mitiori Judicio SCrum illum tractat, qui
 juste ac non vana persuasione deceptus, aliquem credidit pa-
 tremfamilias vid. L. 3. pr. L. 19. L. 7. §. 7. ff. ad SCrum Macedon.
 ita ut is non carere teneatur debito suo, nisi in tantum, in
 quantum filiusfamilias vivente patre non est solvendo,
 hinc & dolus filiisfamilias, quo se afferunt majores & ali-
 quem ad credendam pecuniam induxerunt, ipsis non pro-
 dest, sed eodem modo quo antea, tenentur solvere; digni-
 tate pro liberatis a Patria potestate habendis hoc Senatus
 Conf. non patrocinarur. vid. CARPZ. P. 2. c. 10. d. 17. eodem
 modo sicut illis filiisfamilias, qui peculium adventitium ex-
 traordinarium habent, de quo libere inter vivos disponere
 possunt, BRUNNEM. ad L. 1. ff. n. 6. ad SCrum Macedon. Plura
 de hoc SCro, & quando cesset, in medium essent produ-
 cenda, ut & de Praxi hujus remedii, de qua testatur STRY-
 CRIUS in V. M. ff. ad h. tit. conf. HAHN. ad WESENB. eod.
 sed tutius ea in Lectione sua Curforia exequetur

illuminat NOBILIS ET CLARISSIMVS DOMINVS

CHRISTIANVS WILHELMVS *Klaubart/*

Cujus vitæ Curriculum, quoad nobis à Dno Candidato exhibitum, sequentibus recensendum. Editus est in hanc lucem anno MDCCII. *d. 4. Julii*, Elystro-montani Variscorum. Parentes nactus est Dn. CHRISTIANVM *Gottlieb Klaubart/ Schola dictæ urbis Cantorem, & nunc Reichenbachii Variscorum Collegam tertium,* & MARIAM ELISABETHAM, natam BÖHMIAM, utrumque parentem etiamnum superstitem esse, summo opere latatur. Hisce parentibus optimis nihil magis curæ cordique fuit, quam ut ipsum principiis pietatis & studiorum, quæ ab humanitate nomen ducunt, imbuendum curarent. Quare imprimis parens ipsi non solum prima latinæ principia instillavit, sed etiam Scholæ Reichenbacensis reliquos Dnn. Præceptores, Dn. M. GOTTFREDVM *Wendler/ Rectorem;* Dn. JOHANNEM SIGISMUNDVM *Fleischer/ Cantorem;* hac in opera adjuutores sibi elegit, quorum industria singulari eo perwentum, ut anno MDCCXVI. Mense Maji, in Gymnasium Illustre *Ruthe-nicum,* quod *Geræ* floret, mittere ipsum potuerit, ubi Ducibus Dn. M. GEORGIO LVDOVICO *Goldner/ Rectore,* M. JOHANNHE HEINRICO *Wolff/ S.S. Theolog. Bacc. & Correctore,* & M. JOHANNHE CHRISTOPHORO *Schleifner/ Coll. III.* per quadriennium, quantum in se fuit, studiis incubuisse proficitur. Cum autem jam jam constituisset Gymnasium hoc cum Academia mutare, incendium quoddam infelicissimum anno MDCCXX. Reichenbachii ortum, ut propositum suum peragere haud potuerit, causâ fuit, quo tempore non solum totum fere oppidum, ut proh satis notum, interiit, sed etiam parentes sui plurimam bonorum partem amisisse, ideoque subsidia academica necessaria porrigere non potuisse, nobis fidem fecit; Quam ob causam, imprimis cum in animo esset studio Juridico se conferendi, suppeditatam aliquam occasionem arripuit, & se ad Dn. JOH. BARTHOLOMÆVM *Stoetzahn/ Advocatum Reichenbachii famigeratissimum,* contulit, ibique ultra quinquennium in Praxi se exercuit, usque tandem Anno MDCCXXVI. viribus parentum suorum paululum meliorem

rēm fortem nactis, Academiam Lipsiensem accedere potuit.
Ibi autem sub *Rectore Magnifico, Dn. CHRISTIANO FRIDERICO BÖRNERO, S. S. Theolog. Doctore, ejusdem Professore P. O. Collegii majoris Principum Collegiato, Canonico Cizensi, nec non Bibliothecæ Academia Præsecto &c.* in numerum civium Academicorum relatus est, studiisque se totum mancipavit, hinc in Philosophia scholas *Dn. M. CHRISTIANI CRELLII, Facult. Philosop. Assessoris*, frequentavit, in Jure Illustris *Dn. MICH. HEINR. GRIEBNERI, Potent. Polon. Reg. a Consiliis Aulæ atque Justitiæ & ordinarii Facultatis Jurid. quæ Lipsiæ est, nec non P. P. Decretalium, Principia Processus Judiciarii non solum ab eo, sed & a Dn. CAROLO OTTONE Rechenberg/ Cod. P. P. & Facult. Jurid. Assess.* explicanda audivit, junxit his *Dn. JOH. FLORENT. RIVINI, P. P. & dictæ Facult. Jurid. Assess.* explicationem in Schöpferi Synopsin ꝛ. quam ipsi magno e molumento fuisse jactat, præcipue laudandum censere nobis persuasus est *Dn. D. GOTTLIEB WILHELMVM DINCKLERVM, Jur. Sax. & Tract. Cursor. Pandect. P. P. Ord. &c.* quem sibi in prælegendis Institutionibus Menckenianis, Struvii Jurisprudentia Romano-Germanica forensi, Lauterbach. Compend. Jur. Ludovici Digest. Schilteri Institutionibus Jur. Feud. nec non variis Disputatoriis & Casuisticis non detuisse ingenue fatetur, hinc quoque *Dn. D. JOH. CONRADI Stieglitz/ operam in feodalibus & Cambialibus, Dn. DIETERICI Gotthardt Eckardt/ in prælegendis Institutionibus Schilteri Jur. Can. animum suum locupletiozem reddidisse nobis aperuit, quibus omnibus, imprimis D. DINCKLERO, se obstrictissimum profiteretur, ut præter gratam mentem, & suavissimam ejus Patrocinii recordationem, nihil plane relictum dicat, quo hujuscemodi beneficia qualiter qualiter refundere queat. Tandem & fructus hujus perceptæ doctrinæ diu speratos sentire, animo meditatus; haud ita pridem ad Almam & perantiquam nostram Hieranam se contulit, numeroque civium Academicorum ibidem *Rectore Magnifico, Reverendiss. Dn. PLACIDO, Reg. Monast. SS. Apost. Pet. & Pauli O. S. Ben. Abbate &c.* junctus; postquam nostram Facultatem Jur. literis d. 14. Feb. a. c. datis adierat, ut Candidatorum Juris numero adscriberetur, viaque ad ulteriora Jurium Specimina præstanda ipsi panderetur: Nos cum nulli modeste
hoc*

hoc flagitanti, Jurisque solide perito hoc denegare soleamus, honesto ejus desiderio lubentissime annuimus, & non solum diem præfiximus Examini rigoroso, sed & textus ex Jure Canonico & Civili elaborandos transmisimus. Comparuit coram nobis statuto tempore, ibique textus transmissos solide non solum enodavit, sed & singulorum desiderio in resolvendis quæstionibus propositis ita satisfecit, ut unanimi suffragio albo calculo notatus, dignusque judicatus sit, cui via ad Jurium scalas conscendendas aperiatur. Conclufum hoc Facultatis Juridicæ ut ad optatum perducatur finem, conscendet proxima die lunæ d. 21. Mart. a. c. Cathedram publicam, ibique quid humeri valeant, quid ferre recusent, omnibus ac singulis monstrabit; initium autem speciminum publicorum faciet à Lectione Cursoria, pro qua *L. i. ff. de Scro Macedoniano* explanabit, hacque finita ipsam Dissertationem Inauguralem DE DECRETO DISTRIBUTIONIS IN CONCVRSIBVS CREDITORVM NONNVLLIBI RECEPTO, publicæ eruditorum censuræ subjiçiet. Digni ut actus hi solennes vestra honorifica præsentia sint, Perillustri Dn. Pro-Cancellarie, Magnifice ac Reverendiss. Dn. Rector. Admodum Reverendi, Magnifici, Consulissimi, Experientissimi, Nobilissimique, singulorum Facultatum Dni Decani, Seniores, Assessores, Professores, Doctores, Licentiati, atque Magistri, ex animo optarem, quare debita cum veneratione atque modestia, vos non solum, sed & Literaturæ Patronos, ac Studiosos nostros invito, velitis statuto tempore atque loco comparere, benignasque aures ad breve temporis spatium Candidato nostro præbere, qui non solum hæc humanitatis officia debita gratiarum actione prosequetur, sed & ego offero me ad paria officiorum genera occasione emergente paratissimum. Dabam sub Sigillo Facultatis Juridicæ Domin. Oculi d. XX. Martii A. MDCCXXIX.

(L. S.)

(X228 2285)

VD
18

ULB Halle

3

007 436 564

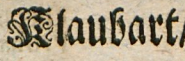

1729, 25

FACULTATIS JURIDICÆ
 IN ALMA AC PER-ANTIOVA HIERANA
 PRO-DECANVS
ERNESTVS TENZELL
 JCTVS

ELECTORALIS REGIMINIS CONSILIARIVS, IVDICII PROVINC. ERFORDIENSIS
 ASSESSOR, AC DICTÆ CIVITATIS CONSVL PRIMARIVS,
 AD LECTIONEM CVRSORIAM
Super L. I. ff. de Scto Macedon.
 HACQVE FINITA
 DISSERTATIONEM INAVGVRALEM
 DE

**DECRETO DISTRIBUTIONIS IN
 CONCVRSIBVS CREDITORVM
 NONNVLLIBI RECEPTO,**

NOBILI ET CLARISSIMO DOMINO
**CHRISTIANO WILH. **
 ELTSTRO-MONT. VARISCO,
 IN AVDITORIO JCTORVM MAJORI
 D. XXI. MARTII A. M DCC XXIX.

HABENDAS
 OMNIVM ORDINVM AVDITORES DECENTER INVITAT,
 ET
 OCCASIONE LEGIS IN ISTA LECTIONE
 EXPLICANDÆ

QUEDAM
DE SCTO MACEDONIANO,
 VITÆ CVRRICVLO PRÆMITTIT.

ERFORDIÆ, Typis GROSCHIANIS, Acad. Typogr.

